

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8Csp/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204779
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6719204779.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47967692, zastúpeného: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica proti žalovaným: 1. H. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E., občan SR, 2. H. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E., občan SR, zastúpenej: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 5.413,68 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.413,68 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 25,12% ročne zo sumy 3.022,07 EUR od 20. 12. 2018 do 10. 12. 2020, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.022,07 EUR od 20. 12. 2018 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti zmluvných úrokov vo výške 25,12% ročne zo sumy 3.022,07 EUR od 11. 12. 2020 do zaplatenia z a m i e t a .

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í nahradiť žalobcovi trovy konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojim návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovaných, že sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.413,68 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 25,12% ročne zo sumy 3.022,07 EUR od 20. 12. 2018 do zaplatenia, spolu so zákonným úrokom z omeškania ročne vo výške 5% zo sumy 3.022,07 EUR od 20. 12. 2018 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20. 12. 2018 uzatvorenej medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 7330379985 aj s jej príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným 1. ako dlžníkom a žalovanou 2. ako spoludlžníkom zmluvu o úvere dňa 04. 12. 2014, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 3.400,- EUR. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaní 1. a 2. svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas neplatili právny predchodca žalobcu ich listom zo dňa 03. 10. 2016 oboznámil s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v zmysle článku 6 Obchodných podmienok ku dňu 03. 10. 2016. Zároveň si žalobca uplatňuje, keďže žalovaní riadne a včas nezaplatili predmetné sumy, aj dohodnuté úroky v úrokovej sadzbe 25,12% ročne a zároveň úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5%. Žalobca sa domáha v súlade s aktuálnym stavom úveru zaplatenia dlžnej istiny, ktorá je vo výške 3.022,07 EUR, ďalej príslušných úrokov z omeškania vo výške 5% ročne a príslušných zmluvných úrokov vo výške 25,12% ročne ku dňu 20. 12. 2018 čo spolu

s poplatkom spojeným s vedením pohľadávky v sume 9,65 EUR predstavuje sumu vo výške 5.413,68 EUR. Zároveň, tak ako uviedol vyššie, si uplatňuje aj úroky z omeškania a zmluvné úroky z nezaplatenj istiny.

2. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

3. Súd na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zistil, že dňa 20. 12. 2018 uzatvoril postupca Poštová banka, a.s. s postupníkom - žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej boli podľa článku 1. a 2. pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1 a 2 predmetnej zmluvy.

4. Na základe Oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 02. 01. 2019 adresovaného žalovaným 1. a 2. Poštovou bankou, a. s. súd zistil, že týmto boli oboznámení o tom, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 12. 2018 postúpili aj pohľadávku voči ich osobe zo zmluvy o úvere č. 7330379985 zo dňa 04. 12. 2015.

5. Súd zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. a žalovaným 1. ako dlžníkom a žalovanou 2. ako spoludlžníkom zo dňa 14. 11. 2014 podpísanej žalovanými 1. a 2. a dňa 04. 12. 2014 podpísanou Poštovou bankou, a.s. zistil, že predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie schváleného úveru vo výške 3.400,- EUR, výška mesačnej úhrady 93,- EUR, RPMN 28,22%, výška úrokovej sadzby 25,12%, dátum konečnej splatnosti 10. 12. 2020, počet mesačných splátok 72.

6. Súd z Upozornenia - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zasielanej Poštovou bankou a. s. žalovaným 1. a 2. zo dňa 06. 09. 2016 zistil, že vzhľadom na to, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere a ani napriek predchádzajúcej upomienke do dnešného dňa neuhradili svoje záväzky, ich upozorňujú, že ku dňu 05. 09. 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 408,15 EUR. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej sumy záväzku banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným.

7. Súd z listu zaslaného žalovaným v 1. a 2. rade Poštovou bankou a. s. zo dňa 03. 10. 2016 zistil, že je tu uvedené, že nakoľko svojim konaním podstatne porušili ustanovenia zmluvy o úvere zo dňa 04. 12. 2014 a Obchodných podmienok stáva sa ich pohľadávka splatná ku dňu 03. 10. 2016. Týmto ich vyzvali na úhradu dlžnej sumy a to vkladom na úverový účet žalovaných.

8. Súd z aktuálneho stavu úveru ku dňu 18. 12. 2020 zistil, že nezaplatená istina úveru je vo výške 3.022,07 EUR, na poplatkoch sú dlžní sumu 9,65 EUR a na dlžných zmluvných úrokoch a zákonných úrokoch z omeškania do dňa predchádzajúceho dňu 20. 12. 2018 sumu vo výške 2.381,96 EUR.

9. Súd z listiny - Uznanie dlhu adresovanej v rámci návratky Poštovej banke, a.s. urobenej žalovaným v 1. rade zo dňa 24. 10. 2016 zistil, že žalovaný v 1. rade uznáva dlh voči Poštovej banke, a.s. vyplývajúci zo zmluvy č. 7330379985 vo výške 3.448,55 EUR, ktorý sa stal splatným dňa 03. 10. 2016. Dlžník v zmysle zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka uznáva dlh v plnom rozsahu čo do dôvodu a výšky a to s prihliadnutím na stav pohľadávky v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, ktorému porozumel a zároveň sa zaväzuje dlh v celom rozsahu splatiť. Dlžník si je vedomý, že okrem uznaného dlhu vo výške 3.448,55 EUR je povinný uhradiť banke aj úroky z istiny vo výške 25,12 EUR odo dňa po uznaní dlhu do zaplatenia a úroky z omeškania z istiny vo výške 25,25 EUR, podpísaný žalovaný v 1. rade.

10. Súd z listiny - Uznanie dlhu adresovanej v rámci návratky Poštovej banke, a.s. urobenej žalovanou v 2. rade zo dňa 24. 10. 2016 zistil, že žalovaná v 2. rade uznáva dlh voči Poštovej banke, a.s. vyplývajúci zo zmluvy č. 7330379985 vo výške 3.448,55 EUR, ktorý sa stal splatným dňa 03. 10. 2016. Dlžníka v zmysle zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka uznáva dlh v plnom rozsahu čo do dôvodu a výšky a to s prihliadnutím na stav pohľadávky v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, ktorému porozumela a zároveň sa zaväzuje dlh v celom rozsahu splatiť. Dlžníka si je vedomý, že okrem uznaného dlhu vo výške 3.448,55 EUR je povinný uhradiť banke aj úroky z istiny vo výške 25,12 EUR

odo dňa po uznaní dlhu do zaplatenia a úroky z omeškania z istiny vo výške 25,25 EUR, podpísaný žalovaná v 2. rade.

11. Súd z písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalobcu zistil, že vo veci vyjadrenia k uznaniu pohľadávok, ktoré uvádza právny zástupca žalovanej v 2. rade, že tieto sú absolútne neplatné uviedol, že uznanie dlhu žalovanými 1. a 2. spĺňa obsahové náležitosti uznania dlhu tak, ako to vyžaduje zákon v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka. Samotné uznanie dlhu vyvoláva účinky v rovine hmotnoprávnej ako aj procesnoprávnej, ktoré sa týka premlčania, s ktorým je uznanie dlhu úzko späté a s uznaním dlhu vzniká prolongácia premlčacej doby na 10 rokov. Majú za to, že predmetné uznanie dlhu obsahuje všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje. Samotný právny predchodca žalobcu zaslal v pozícii veriteľa listinu - uznanie dlhu s uvedením jednotlivých údajov žalovaným 1. a 2. Žalobca v celom rozsahu nesúhlasí so skutočnosťami, ktoré tvrdí žalovaný v podanom stanovisku k uznaniu dlhu a toto považuje za nedôvodné a účelové. Na základe týchto skutočností žiada, aby súd rozhodol tak ako to oni požadujú.

12. Súd z písomných vyjadrení právneho zástupcu žalovanej v 2. rade zistil, že tento predovšetkým poukazuje na premlčanie nároku a to s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, k čomu sa bližšie súd už nebude vyjadrovať a to z toho dôvodu, že má za to, že uvedené uznanie dlhu je platným právnym úkonom a preto žalobca si uplatnil svoju pohľadávku na súde riadne a včas a zároveň poukazuje na to, aby súd posúdil postúpenie pohľadávky zo zmluvy a to s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pričom poukazuje na to, že banka môže postúpiť pohľadávku celú resp. jej časť len vtedy, ak je klient nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní s omeškaním čo i len časti svojho peňažného záväzku. Na základe uvedeného teda uvádza, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku. K tomuto súd zároveň poznamenáva, že žiadne konkrétne lehoty právny zástupca súdu neuviedol, prečo by nemala uplynúť predmetná 90 dňová lehota, pričom súd poukazuje, že k zospoplatneniu pohľadávky došlo 03. 10. 2016 a k postúpeniu došlo 20. 12. 2018 teda viac ako 790 dní od vyhlásenia predčasnej splatnosti, a je teda zrejmé, že táto pohľadávka, čo sa týka poukazovania na § 92 ods. 8 bola postúpená po dobe dlhšej ako 90 kalendárnych dní. V ďalšom podaní právny zástupca žalovanej v 2. rade poukázal na skutočnosti, pre ktoré by podľa súdu uvedené uznanie pohľadávky nemalo byť platným právnym úkonom a to predovšetkým z toho, že žalovaná nemohla vedieť čo podpisuje a aké právne účinky tieto uznania vyvolávajú. Žalovaná v žiadnom prípade nemala úmysel predĺžiť premlčaciu dobu a na toto poukazuje v zmysle rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/296/2013 zo dňa 26. 03. 2014, pričom obdobne poukazuje, že takýto právny záver vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/37/2012-90.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník)

spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

20. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh bol v celom rozsahu dôvodný okrem tej časti, kde súd žalobu zamietol t. j., ktorá sa týkala dohodnutého zmluvného úroku vo výške 25,12% dňom nasledujúcim po dni, kedy mal byť úver splatený t. j. od 11. 12. 2020. Súd mal predovšetkým preukázanú tú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1. a 2. bola uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej sa žalovaný v 1. rade ako dlžník a žalovaná v 2. rade ako spoludlžník zaviazali splatiť predmetný úver riadne a včas. Zo samotného stavu pohľadávok vyplynulo, že žalovaný svoje povinnosti nedodržiavali, úver riadne a včas neplatili, na čo boli listom zo dňa 06. 09. 2016 upozornení a zároveň boli upozornení aj na tú skutočnosť, že v prípade, že uvedenú dlžnú sumu nezaplatia právny predchodca žalobcu pristúpi k možnosti vyhlásiť úver predčasne v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Taktiež súd mal preukázanú tú skutočnosť, že listom zo dňa 03. 10. 2016, keďže nezaplatili dlžnú sumu žalovaní 1. a 2. došlo k tomuto dňu aj k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Na základe týchto skutočností súd má teda za to, že žalovaní žiadnym spôsobom nepopreli a ani nespochybnili výšku vymáhanej sumy s tým, že žiadnym spôsobom nepreukázali tú skutočnosť, že by boli zaplatili viac resp. celú sumu ku dňu vyhlásenia rozsudku. Na základe týchto skutočností súd teda má za to, že žalovaní ku dňu podania žaloby sú dlžní celkovú sumu vo výške 5.413,68 EUR, ktorá sa skladala z nezaplatenej istiny vo výške 3.022,07 EUR, ďalej z dlžných zmluvných úrokov a dlžných zákonných úrokov z omeškania odo dňa predchádzajúceho dňu 20. 12. 2018 v celkovej výške 2.381,96 EUR a z dlžných poplatkov vo výške 9,65 EUR. Na základe tohto súd ich teda zaviazal na zaplatenie celkovej sumy vo výške 5.413,68 EUR.

24. Čo sa týka premlčania dlhu, na ktoré poukázal právny zástupca žalovanej v 2. rade, tak ako súd vyššie poukázal aj v zmysle § 110 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný v 1. a 2. rade podpísali dňa 24. 10. 2016 predmetné uznanie dlhu uvedená lehota sa predlžuje automaticky do 24. 10. 2026 a keďže žaloba bola podaná dňa 03. 10. 2019 bola podaná v tejto lehote. Čo sa týka poukázania na to, že uvedené uznanie nie je platným právnym úkonom, kde právny zástupca žalovanej v 2. rade poukazuje aj na rozhodovaciu právomoc krajských súdov, súd musí poukázať, že tieto rozhodnutia sa nemôžu vzťahovať na tie uznania pohľadávky, ktoré boli uznané v rámci premlčacej lehoty, ktorá ešte na uplatnenie nároku neuplynula. K ozrejmeniu súd poukazuje na to, že tak Krajský súd v Trenčíne, ako aj Krajský súd v Prešove svoje rozsudky založili predovšetkým na tých skutočnostiach, že v týchto sporoch došlo k uznaniu pohľadávky zo strany spotrebiteľa v čase, keď už pohľadávka bola

premlčaná. V našom prípade však, nakoľko k zospoplatneniu pohľadávky došlo ku dňu 03. 10. 2016 a k uznaniu pohľadávky 24. 10. 2016 v žiadnom prípade nemohla uplynúť trojročná premlčacia lehota a teda dochádza k odlišnej situácii ako popisuje právny zástupca žalovanej v 2. rade v rámci predmetných rozsudkov. Taktiež čo sa týka samotného popieranie, že nemá ísť o platný právny úkon súd poukazuje, že predmetné uznanie má všetky náležitosti, ktoré vyžaduje Občiansky zákonník, dokonca samotní žalovaní 1. a 2. uvedené uznanie dlhu vykonali tým spôsobom, že listina o uznaní dlhu im bola zaslaná a títo ju zaslali následne vyplnenú späť s tým, že boli poučení o výške pohľadávky, o tom, že z tejto pohľadávky sa ešte musí zaplatiť zákonný úrok ako aj dohodnutý zmluvný úrok. Teda žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali, že by sa nemohli oboznámiť s touto listinou a automaticky súd poukazuje na to, že mali dostatok času uvedenú listinu si prečítať a tiež v prípade nesúhlasu vyjadriť svoje výhrady voči predmetnému uznaniu dlhu. Súdu nebolo žiadnym spôsobom preukázané a právny zástupca žalovanej žiadnym spôsobom nenavrhol vykonať dokazovanie, z ktorého by mohlo vyplývať, že žalovaná v 2. rade si neuvedomovala resp. nevedela čo podpisuje. Teda na základe tohto súd má za to, že uznanie pohľadávky je v celom rozsahu platným právnym úkonom a teda spôsobuje predĺženie premlčacej lehoty.

25. Čo sa týka námietky právneho zástupcu žalovanej 2., že súd má preskúmať či bola dodržaná 90-dňová lehota v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách súd má za to, že áno, keďže tak ako už vyššie poukázal k zospoplatneniu predmetnej pohľadávky došlo ku dňu 03. 10. 2016 a k samotnému uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky ku dňu 20. 12. 2018. Taktiež teda z tohto vyplýva, že bola dodržaná nie 90-dňová lehota, ale lehota vyše dvoch rokov. Čo sa týka postúpenia pohľadávky a písomnej výzvy, že žalovaní majú splatiť predmetný dlh súd mal toto preukázané, že títo boli vyššie uvedenými listinami na to vyzvaní a tento dlh ani sčasti nesplátili.

26. Vo veci, v ktorej súd zamietol žalobu, súd má za to, že žalovaní sú povinní zaplatiť dohodnuté zmluvné úroky vo výške 25,12% len do dňa kedy nastala konečná splatnosť predmetného úveru t. j. do 10. 12. 2020. Preto súd žalobu v časti týchto úrokov zamietol a to, že žalobca od 11. 12. 2020 nemá nárok na zaplatenie dohodnutých úrokov z omeškania. K tomuto súd poukazuje, že v súčasnosti je už dostatočne rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poukázané na to, že úroky ktoré boli zmluvne dohodnuté sa majú platiť len dovtedy dokedy boli určené v zmluve t.j. dovtedy dokedy mali žalovaní riadne a včas splatiť úver. O týchto skutočnostiach teda Najvyšší súd SR už rozhodol vo svojom uznesení sp. zn. 5Cdo 46/2020 zo dňa 26. 10. 2020 alebo v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. 06. 2020, z ktorých záverov vyplýva, že dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí (t. j. do dňa riadneho zaplatenia úveru).

27. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobca, ktorý bol v konaní úspešný má nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

§ 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 53 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 110 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 558 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.